

Vida | Josep M. Mata-Perelló/ Ferran Climent Costa/ Josep Girabal Guitart (Geoparc de la Catalunya Central) | Actualitzat el 24/01/2019 a les 11:26

La serra de Picancel

INDRETS. Al bell mig del Berguedà, lleugerament al NE de Berga, es troba fonamentalment al terme de la Quar, on es troben les màximes alçades de tota la serralada, com és el cas de la Salga Aguda, que assoleix els 1.169 metres i les Tallades, que arriben als 1.150 metres d'alçada. Aquests són els punts culminants de la serra de Picancel, conjuntament amb el serrat del Migdia - de 1.080 metres- que es troba al terme de Vilada.

Encara que per a molts autors es troba dintre de l'anomenat Prepirineu, per a nosaltres és una part integrant de la gran Conca Geològica de l'Ebre. Dintre d'aquestes, es situa als sectors que vam anomenar Altiplans Septentrionals de la Depressió Geològica de l'Ebre. Això sí, es troba molt propera al Sistema Pirinenc, molt a prop de la que denominem Falla Sudpirinenca, al límit meridionals dels Pirineus, i es troba pels voltants de Queralt i de Vilada.

Situem aquesta serra dintre de la Depressió Geològica de l'Ebre, ja que es troba constituïda pels materials terciaris depositats al gran mar que s'estenia durant l'Eocè entre el Sistema Pirinenc situat al Nord i el Sistema Mediterrani (situat al Sud). En aquest cas, la serra s'ha originat a partir de l'erosió dels joves Pirineus que aleshores s'estaven formant, així es van dipositar les graves que han donat lloc als conglomerats que són els materials que constitueixen la serra de Picancel. Aquests conglomerats tenen una edat d'uns 40 milions d'anys i corresponen al Eocè Superior. Tot i formar-se a partir de l'erosió dels Pirineus, han estat replegats pels darrers moviments d'aquesta serralada. La característica geològica fonamental de la serra de Picancel es troba

caracteritzada pels relleus abruptes dels conglomerats. Aquests es troben força inclinats -com a conseqüència de l'empenta pirinenca- i donen lloc a un conjunt de pics molt enlairats. D'aquesta estructura en pics, ha sorgit el nom de la serra. Ja que aquests formen una esvelta serra, amb els pics ben destacats com a conseqüència de l'erosió diferencial actual sobre aquests materials. L'erosió s'ha endut els materials tous i han persistit els durs, els nivells de conglomerats, que, en trobar-se inclinats, destaquen en el paisatge.

Nom del paratge: Serra de Picancel.

Situació: Termes municipals de la Quar, Vilada i Borredà. La major part de la Serra es troba al primer terme. La màxima alçada és al cim de la Salga Aguda.

Situació geològica: Sobre l'extrem septentrional de la Depressió Geològica de l'Ebre, tot i que sovint se la situa dintre del Prepirineu.

Importància geològica: Constitueix un ventall geològic, amb materials que passen de tenir una inclinació molt forta cap al NE a uns altres menys inclinats cap al SW, que es situen pels sectors meridionals de la serra. Els materials s'han format a partir de l'erosió dels Pirineus i alhora han sofert les empentes cap al sud d'aquesta serralada.

Materials geològics: Fonamentalment conglomerats que destaquen a la topografia i constitueixen els indrets més elevats de tota la serra, en ser molt més resistents a l'erosió.

Edat de formació: Aquests materials pertanyen a l'Eocè Superior i tenen una antiguitat d'uns 40 milions d'anys.

Curiositats: El nom fa referència als pics enlairats que formen la serra.